

YÜREĞİMİZE DÜŞEN CEMRELERİ KABUL EDEBİLDİK Mİ?

Toprak; özümüz, mayamız, nefesimiz, gıdamız, vitamin depomuz, geçmişimiz, geleceğimiz, süresiz kalacağımız evimiz, namusumuz, şeref ve haysiyetimiz, onurumuz, değerler bütünümüz, yaşamımız, yüreğimiz, gönlümüz, sadrımız ve kalbimizdir. Al renkli yaşam suyuyla sulanan, kutsalı kabul ederek barındıran, uğruna canların seve seve feda edildiği, varlığımızın temeli, pak ve temiz kökümüzdür. Afakımız ve mekânımızdır.

Şubat ayı heyecan ayıdır onun için. Hazırlıkla beraber telaşlı günlerin başlaması demektir. Üzerini örten bembeyaz kefenin çıkarılıp yeşil libası giymenin, her daim misafir ettiği binlerce ince köklerin umutla beklediği 'diriliş' günlerine 'merhaba' demeye hazırlanışın coşkusudur bu kıpırdanış hali. Bu, yüreği sarmalayan kor ateşin dışa yansımasıdır toprağın.

Belirli bir zaman diliminde uyuyanlara; " yavaş yavaş uyanın artık. Kendinize gelin. Benliğinize dönün. Sizdeki kendinizle buluşmaya, iç mekânımdan dış mekânıma yolculuğa hazırlanın. Sizi bekleyenleri bekletmeyin. Heybenize almanız gerekenleri yanınıza alın. Bereketli, şifalı ve gizemli katrelerin gelişine hazırlıklı olun. Tüm gerekli çalışmayı ve hazırlıkları yapın. Haberinizi olsun ki, diriltici, canlandırıcı, uyandırıcı, düşündürücü, özümüze döndürücü ve hayat verici görevli damlalar gelecek çok yakın zamanda. Uyanın artık." der tatlı ve yumuşak bir lisan ile.

Gelecekler, öyle bir makam ve mekândan geliyorlar ki, önce göğes misafir olacaklar. Kısa bir zaman sonra su ağırlayacak onları. Son durakları ise topraktır. Ağırlamada bir noksanlık olmaması, yüzünün kızarmaması, boynunun bükülmemesi, mahcup olunmaması içindir bu iç depremler.

Türabın içinde belli bir dönem uyuyan nefesliler, uykularından uyanmaya, kendileriyle buluşmaya hatta ruhlarını tanımaya hazırlanırlar. Özlerine dokunacak katreleri görmek, tanımak, bilmek ve ikramlarını tatmak bir bayramdır kendilerine. Bayramın heyecanını, sevincini, bereketini tatmak, huzur ve neşesini yaşamak, nefesiyle nefeslenmek mutluluğun en üst zirvesi. Sımsıcak, ısıtıcı, kuşatıcı, sarmalayıcı, diriltici ve öze döndürücü zaman dilimi hiç önemsenilmez mi? Diye birbirlerine daima hatırlatmada bulunmaya gayret ederler. Diriliş zamanı yaklaşmıştır. İncecik köklerden şifa ve gıda katreleri toprak üstündeki üslere doğru harekete geçmeye, damlaların dokunduğu noktalarda yenilenmeler kendini göstermeye başlamıştır. Yaralar sarılacak, bünyeye zarar veren virüs ve mikroplar yok edilecektir. Bataklıklar kurutulacaktır. Yeni bir diriliş, değişim ve yenilenme ayan beyan ortadadır artık. Ve der ki; "gözleri olup da görmek isteyenler ancak görür ve hisseder. Yaşamak isteyen de yaşar bu bayram öncesini."

Beyaz elbiseyi terk etmenin, cennet rengi elbiseyi giymenin vakti gelmiştir. Rengarenk çiçekler desen verir görünen libasına. Renk cümbüşüdür görünen fotoğraf. Gökkuşağının ana dallarda yansımasıdır tomurcuklar. Tomurcuktan çiçeğe, çiçekten meyveye doğru adım atıştır bu yolculuk. Etap etap tuvale yansıyan renkler, an be an tonların zirvesine yükselir. Gözlere merhem, yüreklere şifa, sadırlara deva olur. Huzur ve rahmet bulutları, koruyucu bir gölge gibi hep üstlerinde dolaşır.

Sarmıştır yüreğin odağını dumansız bir ateş. Korlaşan közler kalbin en zarif noktasında taht kurmuştur. Vuslatın bekleyiş harareti zerrelere kadar nakış nakış işlenmiştir katrelerle. Kasım günlerinden Hızırlı günlere, kıştan bahara, durgunluktan hareketliliğe, uykuluktan uyanışa, nefesli nefessizlikten nefesli dirilişe geçiştir. Bayramın bayramını yaşamaktır.

Şubatı takvim yapraklarında görünce iki hali birden yaşarım. Üzüntü ve sevinci birlikte tadımlarım hep. Üzülürüm, çünkü, geçmişte nice değerliler 'şehitlik şerbeti'ni bu ayda içmişlerdir. Gerçek Maşuk ile buluşmuşlardır. Rabb'ımdan

rahmet diliyorum tüm şühedamıza. Mekânları cennet olsun. Biz onlardan razıyız, Rabb'ım da razı olsun.

Sevinirim, çünkü, yeniden dirilişin ayak seslerinin duyulmasıdır. Tazelenmenin, yenilenmenin, paklanmanın, düşünmenin, akl etmenin, kendini bulmanın, tanımanın güneşinin doğmasının başlangıcıdır şubat. Kirlerin, lekelerin, islerin, pasların, küflerin, yanlışların, hataların, olumsuzlukların, irinlerin yok edilmesinin mehtabının parlamasıdır düşen cemre katreleriyle. Ki bu bayram mevsiminde yüreklerimiz düşen cemre katrelerini kabul edebildi mi? Ne mutlu bu bayramı yaşayabilenlere.